

عنوان مقاله:

مبادی کلامی اعتبار علم از منظر اصولیین و علامه طباطبایی

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

حوا عرب انصاری - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه شاهرود

سیدمحمد رضوی - استادیار گروه حقوق دانشگاه بیرجند

مهدی طالع زاری - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه

خلاصه مقاله:

ازجمله مباحث مهمی که در علم اصول مورد توجه اصولیون قرار گرفته است مسئله علم یا قطع می باشد؛ اینکه چرا علم و قطعجت است و عمل برخلاف آن جایز نیست همواره مورد بحث و نظر اندیشمندان اسلامی بوده است. هدف از نگارش این مقاله، شناخت مبانی قطع از دیدگاه علامه و نقد علامه به دیدگاه اصولیون، برای شناخت بهتر دیدگاه ایشان نسبت به مسئله قطع می باشد. این تحقیق به شیوه توصیفی به جمع آوری و بیان مطالب پرداخته و سعی در پاسخ به این سؤال دارد که آیا حجیتقطع ذاتی است یا اینکه این ما هستیم که به علم اعتبار می دهیم؟ در نتیجه می توان گفت نحوه فعالیت های روزمره باواقعیت های خارجی، بیانگر این است که ما به علم، اعتبار واقعیت داده ایم یعنی صورت ادراکی را همان واقعیت خارج می گیریمو آثار خارج را از آن علم و ادراک می شماریم.

کلمات کلیدی:

علم، حجیت، اعتباریات، علوم اعتباری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135679>

